

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 18.06.1981, sp. zn. 4 Tz 25/81, ECLI:CZ:NS:1981:4.TZ.25.1981.1

Číslo: 13/1982

Právní věta: Aplikácia § 172 odst. 1 písmena a) Tr. por. predpokladá, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, čo je prísnejšia podmienka v porovnaní s podmienkou použitia § 226 písm. a) Tr. por., kde stačí, že nie je dokázané, že sa skutok stal. Ak o existencii skutku jestvuje pochybnosť vyplývajúca z toho, že vo vykonaných dôkazoch sú rozpory, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dôkazov a zistenie, ktoré z odporujúcich so dôkazov sú pravdivé, závisí len od ich zhodnotenia, nemôže súd pri predbežnom prejednaní obžaloby zastaviť trestné stíhanie podľa § 188 odst. 1 písm. d) Tr. por. z dôvodu § 172 odst. 1 písm. a) Tr. por., ale musí vec prejednať na hlavnom pojednávaní.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 18.06.1981

Spisová značka: 4 Tz 25/81

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Zastavení trestního stíhání, Zproštění obžaloby

Předpisy: 141/1961 Sb. § 172 odst. 1 písm. a
§ 185 odst. 1
§ 188 odst. 1 písm. d
§ 226 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Najvyšší súd SSR v konaní o sťažnosti pre porušenie zákona zistil, že právoplatným uznesením Okresného súdu v Lučenci z 26. januára 1981 sp. zn. 2 T 19/81, ktorým bolo podľa § 188 odst. 1 písm. d) Tr. por. z dôvodov uvedených v ustanovení § 172 odst. 1 písm. a) Tr. por. zastavené trestné stíhanie proti obvinenému R. K. pre trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. a) Tr. zák., bol porušený zákon v prospech obvineného. Toto uznesenie zrušil a Okresnému súdu v Lučenci prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor v Lučenci podal 8. januára 1981 pod sp. zn. Pv 788/80 obžalobu na R. K. pre trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. a) Tr. zák.,

ktorého sa mal dopustiť tak, že ako robotník v Stredoslovenských sklárňach, n. p., závod 01 Poltár postupne od roku 1978 do konce septembra 1980 odcudzil zo závodu sklárske výrobky, najmä brúsenú kališkovinu, misky, odlievky, kalichy, spolu 227 kusov v hodnote 11 443,- Kčs, tieto veci sa 25. októbra 1980 u neho našli pri domovej prehliadke a boli vrátené poškodenej organizácii.

Okresný súd v Lučenci na neverejnom zasadnutí konanom 26. januára 1981 uznesením sp. zn. 2 T 19/81 rozhodol o obžalobe okresného prokurátora tak, že podľa § 188 odst. 1 písm. d) Tr. por. z dôvodov § 172 odst. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie R. K. zastavil.

Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3. februára 1981.

Proti tomuto právoplatnému uzneseniu podal v lehote stanovenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného.

Najvyšší súd SSR na podklade sťažnosti pre porušenie zákona preskúmal podľa § 267 odst. 12 Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon porušený bol.

Podľa § 188 odst. 1 písm. d) Tr. por. pri predbežnom prejednaní obžaloby súd trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 1 Tr. por.

Podľa § 172 odst. 1 písm. a) Tr. por. súd trestné stíhanie zastaví, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie.

Okresný súd porušil svojím postupom uvedené ustanovenia Trestného poriadku, keď na neverejnom zasadnutí pri predbežnom prejednaní obžaloby rozhodol tak, že zastavil trestné stíhanie proti obvinenému R. K.

Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že postavenie obvineného pred súd nie je odôvodnené, lebo v prípravnom konaní nebol podaný ani jediný dôkaz o tom, že sklárske výrobky, ktoré boli u obvineného nájdené pri domovej prehliadke boli odcudzené. Takýto záver okresného súdu nezodpovedá doteraz vykonaným dôkazom v prípravnom konaní.

Sám obvinený pri výsluchu pred orgánom Obvodného oddelenia VB v Poltári 25. októbra 1980 bez akéhokolvek nátlaku dobrovolne priznal, že od roku 1978 až do konca septembra 1980 postupne odnášal sklárske výrobky, ktorých sa zmocnil brusiarni skla. Nepoprel ani ich počet 225 kusov, ani ich ohodnotenie vo výške 11 475,- Kčs. Mal výhrady iba k zabaveniu 18 kusov 200 gr kalichov, ktoré podľa jeho výpovede kúpil spolu s manželkou na jar toho roku v predajni Sklo na Sklárskom sídlisku v Poltári. Tieto mu boli potom ponechané. Napokon priznal, že sklárske výrobky pobalil podľa súprav, určil aj ceny pre osoby, ktoré tieto veci od neho zakupovali na dary.

Obvinený bol však na žiadosť svojho obhajcu 18. novembra 1980 znovu vypočutý a svoju pôvodnú výpoveď odvolal a uviedol, že všetky sklárske výrobky, ktoré boli uňho nájdené pri domovej prehliadke, sú jeho vlastné a že ich zakúpil v predajni Sklo v Poltári. Na dôkaz toho uviedol, že má pokladničné doklady na sumu 12 661,- Kčs, ktoré našiel doma a súčasne priložil k zápisnici pokladničné doklady na sumu 8076,- Kčs na sklo, ktoré mu bolo zabavené pri domovej prehliadke. Pokiaľ sú na pokladničných dokladoch uvedené vyššie sumy, odôvodnil to tým, že sklárske výrobky skutočne zakúpil na základe uvedených dokladov, ale časť tohto skla už podaroval pri rôznych nákupoch v predajniach, ako aj lekárom v nemocniciach. Mená týchto osôb nechcel uviesť, lebo by mu to vraj nepotvrdili. Pokiaľ sa pri domovej prehliadke našli súpravy skla zabalené a uložené v taškách a v kufri s označením na mená „Luba“ a „Marienka“, tieto veci boli určené pre označené osoby, avšak ich priezviská a bydlisko nepozná. Ostatné sklárske výrobky, čo sa uňho našli, mienil porozdávať ako dary svojím príbuzným na sviatky, svadby a pod.

Vo veci boli v prípravnom konaní vypočutí ako svedkovia V. K., vedúca predajne Sklo v Poltári, M. K., predavačka v tejto predajni, P. A., E. M. a Ľ. D. Uvedení svedkovia túto obhajobu obvineného celkom spochybnili.

Z výpovede svedkyne V. K. vyplýva, že obvinený v predajni Sklo, v ktorej je vedúcou, nekupoval žiadne sklo okrem jednej vázy, ktorú mu predala predavačka M. K. Na dodacích listoch, ktorých kópie sú založené v predajni, sa meno obvineného okrem uvedenej vázy neeviduje. Pokladničné bloky zo 4. a

13. júna 1980 na sumu 1726,- Kčs a 1206,- Kčs, ktoré obvinený predložil ako doklad o zakúpení sklárskych výrobkov, vyplácal podľa dodacieho listu P. A. Takisto pokladničné bloky z 18. júla 1980 na sumu 1266,- Kčs a 1583,- Kčs vyplatili podľa dodacieho listu v prvom prípade E. M. a v druhom prípade Ľ. D. z Poltára. Ostatné predložené pokladničné bloky sa na dodacích listoch v predajni nenachádzajú.

Svedkyňa M. K., predavačka v uvedenej predajni Sklo v Poltári, v podstate potvrdila výpoveď svedkyne V. K. Navyše táto svedkyňa uviedla, že pokladničné bloky, ktoré obvinený predložil VB, sa týkali skla, ktoré bolo vydané v závode a v ich predajni bolo iba vyplatené. Kompletné súpravy, ktoré sú uvedené na pokladničných blokoch, v predajni nemajú.

Vo veci boli vypočutí aj svedkovia P. A., E. M. a Ľ. D. Svedok P. A. uviedol, že kupoval v predajni Sklo v Poltári viac sklárskych výrobkov pre známych a obchodných partnerov, avšak pre obvineného, resp. jeho manželku nekupoval žiadne sklo. Uvedené doklady zo 4. a 13. júna 1980 na sumu 1206,- Kčs a 1726,- Kčs si musel obvinený zadovážiť od tých osôb, ktorým on pomohol vybaviť v závode kúpu skla. Rovnako vypovedala aj svedkyňa E. M. Svedkyňa D. jednoznačne uviedla, že obvinený asi koncom mesiaca októbra 1980 zháňal nejaké lístky o zakúpení skla a keďže takýto lístok mala doma na sumu 1583,- Kčs, tak mu ho doniesla na pracovisko. Pritom jej nepovedal, načo tento doklad potrebuje a nevedela ani o tom, že je trestne stíhaný.

Okresný súd však ponechal tieto dôkazy bez povšimnutia a náležite ich nezhodnotil, pričom proti pravde v dôvodoch uznesenia o zastavení trestného stíhania uvádza, že v prípravnom konaní nebol podaný ani jeden dôkaz, ktorý by obvineného usvedčoval, že sklárske výrobky odcudzil.

Okresný súd si neuvedomil, že aplikácia § 172 odst. 1 písm. a) Tr. por. predpokladá, že je nepochybné, že sa nastal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie, čo je prísnejšie kritérium v porovnaní s kritériom pre použitie § 226 písm. a) Tr. por. (pre oslobodenie spod obžaloby), kde stačí, že nie je dokázané, že sa skutok stal. V danom prípade nemožno zo zadovážených dôkazov vyvodiť, že sa nestal skutok, ktorý tvorí predmet obžaloby, a to vzhľadom na pôvodné priznanie obvineného, na skutočnosť, že predmety krádeže sa v byte obvineného našli a vzhľadom na dôkazy, ktoré vyvracajú dodatočnú výpoveď obvineného, že veci nakúpil legálne.

Z uvedeného je teda zrejmé, že keby bol predseda senátu okresného súdu podanú obžalobu podľa § 185 odst. 1 Tr. por. náležite preskúmal a zhodnotil výsledky prípravného konania, musel by dospieť k záveru, že vykonané dôkazy odôvodňujú postavenie obvineného pred súd a že treba vo veci nariadiť hlavné pojednávanie.